

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۲۱

آصف بهاند

لنډيو اصلي منابع خلک دي

۵۲مه برخه

لنډی، د ثبوتلو ستونزه

۴۰۵مه برخه

ولور دي ډير، تنخا مي كمه
وطن پرېږدمه، قاچاقي خارج ته ځمه

پر دېوال غلي غوندي واوړه
نور د سهار اذان كوي، غرقه به شمه

د پنجابي ساتلي چرگ يي
داني د قام خوري، هسي مه وهه بانگونه

بناغلي عبدالعزيز نايبي بيا د خپلو فرهنگي مهربانيو له مخي يوشمير لنډۍ رالېږلي دي چي وروسته له چان نه به يې له تاسو درنو لوستونكو سره شريكې كړم. ده په پيل كې داسې راته ليكلي دي:

«گران استاده سلامونه نيكي هيلي ومني!

تېر ځل او تر هغه وړاندي مي چي كومي لنډۍ دراستولي وې د شمير په حساب بيخي برابرې وې، يعني ۳۲ جمع ۳۲ چي شي ۶۴، دا چي سل پوره شي نو ۳۶ نورو به نن ورسره جمع كړو.»

دا هم د بناغلي نايبي رالېږلي لنډۍ:

څو لنډۍ:

د جانان زړه دي رانه بد كړ
د ژبي سره، په قيچي دي پرې كومه

د زرگي زور مي ختم شوی
ژونده مزل رالنبوه، ستري دي كړمه

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليكني د ليكنيزي بني پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له رالېږلو مخكې په خبر و لولئ

د پنجابي ساتلی چرگ يې
داني د قام خوري، هسي مه وهه بانگونه

د ميني يو تولگی عالم دی
له بېلتانه سره تر شام پوري پوخونه

د پېغلتوب خاطر مي وکړه
بېلتونه مه کوه بي وخته گزارونه

د قاچاقبرو کور دي وران شي
جونې سرتوري، ميندي پوري ناستي دینه

د بېوسي نه لکه ژونده
خواره دي نه شته، د اجل تزي دي کر مه

د خوشحالي ساعته راشه
بېلتون مي دواړه متي تاو کړي مړ يي کر مه

د کبرجن، کبر زوال کړي
په سلامي مي ورته ستري شول لاسونه

په تلو دي نه يمه جانانه
په بې ننگي دي خلک جمې جوړوينه

په زړه کي سل قسمه وخورم
دا بېغیرته سترگي بيا درواړومه

پر سره نري لويته نه ورم
په زړه درني خبري ستا د دادا ورمه

په اشارت مي نه پوهېږي
سخوندره خو به غړوندی درپسي ورمه

پر دېوال غلي غوندي واوره
نور د سهار اذان کوي، غرقه به شمه

موزيکي بله توره وکړه
له خميري نه يي مچان شړلي دینه

مدام دي بد راسره کړي
کومه خوږه خاطره نه درنه لرمه

موږه ترلي وو لښتي، لښتي
داسي تالا شو لکه مي په درمندونه

ما ته دي وېل چي مه ځه، مه ځه
اوس رانه مخکي کډي تا ترلي دینه

مسافري كې دې زړه تنگ شه
چې په لسمه ورځ دې كور كې ووينمه

مسلماني دې رانه پوره
داسې كافري سترگې خداى دركړي دينه

ولې په ځير، ځير راته گوري
صورت هغه دى، اندېښنو خورلې يم

ولور دې ډير، تنخا مې كمه
وطن پرېږدمه، قاچاقي خارج ته ځمه

چندان مټين درباندي نه يم
په بام درېږگم، زړه نيا دې ځورومه

چې ستا واده وي، ما خبر كړه
په خپلو وينو به لاسونه سره كومه

خدايه خپل بڼه راته بديږي
چا ته چې بڼه گورمه ډير مې ژروينه

خداى پاماني هم لوى عذاب دى
لالى چې تللى، زړه مې ځاى ته نه راځينه

څه به جانان، څه به بې بڼه وي
ما ته بې ټول عمر راكړي دي غمونه

څنگه قدم درپسې واخلم
بخت مې په پېښو پورې وهلي دي ميخونه

يواخې ستا په مخ كې گونگ شم
كنه د كلي، قوم خبرې خلاصومه

يار مې پېغور د نيستۍ راكړو
كه د قاچاق لارې خنجر شي، پرې ورځمه

زما د زړه ازار به واخلي
په خړو خاورو باندي مه كېنه مټينه

زړه مې نري درزونه وكړل
لكه دېوال چې زلزلې وهلى وينه

زړه دې بڼه مست راكړى خدايه
د تندي كرېښې دې كېږي راكړي دينه

عقل په عشق كې غمازي كړي
چې لېونتوب شي، سړى يار ته رسوينه

کلی په تا باندې اباد و
بي له تا غولي بربوکی جارو کوینه

شال يې شمال له سره يووړ
په تيږو ما ولي چې تا ته مي کاتنه

نور بيا

د ليکوال نورې ليکنې په لاندې لينک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>